

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Medit. II. De fine Sacerdotis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

MEDITATIO II.

Pro prima Die.

DE FINE SACERDOTIS.

Scopus.

Digna estimatio, & Prosecutio hujus finis.

Punctum I.

Confidera I. Quis sit finis & officium Sacerdotis, nimum I. Ut sit mediator apud Deum, per quotidianam Brevarij recitationem: nam Sacerdos, teste S. Joanne Chrysostomo, medius est inter Deum & Naturam humanam, illicientia beneficia ad nos deferens, nostras petitiones susperferens, & Dominum iratum reconcilians. II. Ut si Vicarius Christi in SS. Missæ sacrificio offerendo juxta illud S. Pauli Hebr. 5. Omnis namque Pontifex (& Sacerdos) exhibimis assumptus, pro hominibus constituitur in his, quae sunt ad Deum, ut offerat dona & sacrificia pro peccatis. III. Ut sit Minister Christi & Legatus in animarum salute per administrationem Sacramentorum, & Verbi divini prædicationem procuranda, juxta eundem Apostolum 2. Cor. 5. Posuit in nobis Verbum reconciliationis. Pro Christo ergo legatione fungimur tanquam Deo exhortante per nos. Sic igitur nos existimet homo, ut Ministros Christi, & dispensatores Mysteriorum Dei.

Confidera II. Quanta dignitas & honor Sacerdoti ex tripli hoc officio oriatur, illa nimis, quam Cassianus hic notauit dignissimis verbis indicavit: *Sacerdos Dei altissimi, similitudinem caeli contempleris, altior es: si pulchritudinem solis, & luna, & stellarum, pulchrior es: si discretiorem Angelorum, discretior es: si omnium Dominorum sublimitatem, sublimior es: solo Creatore tuo inferior es.*

Confidera III. Quanti proinde à te faciendum sit hoc beneficium, quod ex tot millionibus hominum extractus, atque ad sacerdotalem hanc dignitatem, omnium bonorum, quae in hominibus sunt, apicem, & primam nobilissimamque membrorum Christi Domini partem, ut S. Ignatius M. lo-

quitur, electus es; quām proinde deinceps gratum exhibeas & velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Si illi homines, qui ad magna ejusmodi officia promoventur, tantopere laborant, ut omnia ad officium necessaria instrumenta & media conquerant, nēque insuper conatum adhibent, ut personam suam quā aptissimè representent, quātū magis tu necessarias adrum Sacerdotem dotes comparare debeas, ut personam plicem, quā in officio Sacerdotis involvitur, decenter & perfectè sustineas.

Considera II. Quānam sint illæ dotes, quæ in Sacerdotio potissimum requiruntur, nimurum I. *Magna*, id est, scientia ad functiones suas ritè obeundas. *Scientia*; ne adiungatur illud *Osee c. 4. Tu repulisti scientiam*; & ego pellam te, ne sacerdotio fungaris mis. II. *Major præstria*; juxta ilud Servatoris Apostolis dictum Matt. 10. *Ebte prudentes sicut serpentes*; alioqui si cœcus cœco dicunt præster, quid aliud timendum est, quām ut ambo in forent cadant? III. *Maxima sanctitas*; per quam omnimodo virtus Deo consecratur, ut nomen ipsius, idem ac sacerdotis significans, exigere videtur. Hinc jam olim antiquis sacerdotibus Levit. 19. dictum: *Sancti estis, quia ego sanctus sum. Dominus Deus vester*; quātū magis autem à Sacerdotibus novi testamenti ad tam excelsum sacrificium offerendas destinatis talis sanctitas requiretur?

Considera III. Quomodo tu dotes has hactenus proratae studueris, aut deinceps certè procurare velis. Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Considera I. Quæ potissimum media adhibere debentur dictas tres dotes obtainendas, totānque tuam tam excellente vocationem adimplendam; nimurum duo potissimum. Primum est, *firmissima fiducia in gratia Vocacionis*; si enim Principes hujus mundi tam liberaliter omnia subsidia media pro munib⁹, quæ subditis suis injungunt, ritè obviandis necessaria subministrant, quātū magis Deus tam fide-

m exhibet & beneficis abundantem gratiam largietur illis, quos ad
um excelsum finem, scilicet ad majorem suam gloriam, &
summarum salutem promovendam elegit? Alterum est, co-
operatio tua: nam & hic suo modo locum habet, quod S.
Augustinus dixit: *Quis te vocavit & elegit sine te, non te sal-
vit (& juvabit) sine te.* Hinc & S. Paulus dixit: *Abun-
dans omnibus laboravi; Verum tamen non ego (solus in-
tellige) sed gratia DEI mecum.*

Considera II. Quām solida & efficacia sint hæc media ad
predicas tres doles obtinendas, fructūmque amplissimum
in vinea Domini faciendum, ita ut meritō S. quidam Pater
dixerit: *Tantum per nos operabitur Deus, quantum se no-
stra in eum fiducia extenderit.* Alius verò recte pronun-
tiavit, hæc duo media esse duo talenta à DEO nobis concre-
dit, quæ si recte impenderimus, haud dubiè alia duo, scili-
er nostram & proximi salutem simus lucraturi.

Considera III. Quomodo hæctenus hæc media adhibue-
ris, ut certè deinceps adhibere velis. Colloquium ad Chri-
stum cum affectuosissima gratiarum actione protam excelsa
vocatione.

Vide etiam, si placet, Meditationem ser. 2. & 3. in Sacer-
dote Christiano D. Ludovici Abellij c. 11. fol. 58. vel in Du-
ceziz ad vitam P. Jacobi Masenij fol. 447.

Conclusiones.

I. Ergo audiendus S. Paulus 2. Cor. 7. &, cùm has promis-
siones habeamus (nos Sacerdores) repurgemus nos ipsos ab
omni inquinamento carnis ac Spiritus, perficientes sanctifi-
cationem in timore DEI, nec ullam aliqua in re dantes offensio-
nem, ut non vituperetur ministerium nostrum, sed in o-
mnibus commendemus nos tanquam DEI ministros.

II. Ergo cùm nihil sit excellentius in hoc seculo Sacerdo-
thium, inquit S. Ambrosius, & cùm dignitatem eorum oculis
videamus, ut dignè noscamus, quod sumus, & quid sumus
professione, actione potius, quam nomine demonstremus, ut
autem respondeat nomini, & nomen cum operibus coincidat,
Propterea autem vocantur Sacerdotes Clerici, inquit S. Hie-
ronymus, quia vel de forte Domini sunt, vel quia ipse Domi-
num est pars Clericorum. Qui autem vel ipse pars est Domi-
ni, vel

ni, & cel Dominum partem habet, talem se exhibere debet; &
Et ipse possideat Dominum, Et possideatur a Domino.

III. Ergo Sobriam a turbis gravitatem, seriam vitam
singulare pondus dignitas filii vendicat Sacerdotali. Quo-
modo enim potest obseruari a Populo, qui nihil habet sepa-
rum a Populo, dissipar a multitudine. Quid enim inten-
tur, si tua in se recognoscatur? si nihil in te afficiat, quod
tra in se non inventas? si, que in se erubescit, in te, quo
reverendum arbitratur, offendat? S. Ambros. c. 3. de Sacra.

IV. Ergo exemplum est o Fidelium (o Sacerdos) in ho-
bis, in conversatione, in charitate, in fide, in castitate, ut
Paulus 1. Tim. 4. monet; nihil enim, teste Concilio Tride-
tino Sess. 22. c. 1. nihil est, quod alios magis ad pietatem
DEI cultum assidue instruat, quam eorum vita & exemplum
qui se divino ministerio dedicarunt. Cum enim a rebore
culi in altiorem locum sublati conspiciantur, in eos tanquam
speculum reliqui oculos coniiciunt, ex iisque sumunt, quo
imitentur.

Legatur quoque ex Thoma Kemp. 1.4. c. 5. & ista pro-
cipue verba bene perpendantur: Attende tibi, Et vide, quia
ministerium tibi traditum est per impositionem manus Ep-
iscopi. Non alleviasti onus tuum, sed arctiori jam dilig-
es vinculo disciplina, Et ad maiorem teneris perfectionem
Sanctitatis. Sacerdos omnibus virtutibus debet esse ornatus.
Et aliis bona vita exemplum praebere. Ejus conversatio-
num Popularibus. Et communibus hominum viis, sed et
Angelis in celo, aut cum perfectis viris in terra.

CONSIDERATIO PRO I. DIL.

DE PECCATIS IN SPECIE, QUAE A SACERDOTIBVS COMMITTI POSSUNT.

PUNCTUM I.

Postquam gratiam divinam per brevem orationem in-
ploraveris, incipe Statum animae tuae considerare, ac, ut fi-
cilius cum agnoscas, primò quomodo erga DEVUM, tum quo-
modo circa Proximum, & tandem quomodo circa teipsum
te habeas, examineas; ad hunc enim Ordinem omnes
virtutes revocantur, ut mox patcbit.

De Peccatis contra DEUM.

Contra Fidem.

1. Itaque examina Conscientiam tuam, an non aliquid contra Fidem deliqueris, dubitando de aliquo articulo, aut alio modo simili peccando.

Contra Spem.

2. An non dissidentiam aliquam de Providentia & Auxilio divino conceperis, nimirumque de rebus terrenis sollicitudinem habueris?

Contra Charitatem.

3. An puram actionibus tuis quotidianis intentionem præfigere neglexeris?
4. An voluntatem tuam cum divina conformare studiuitis?

Contra Religionem.

5. An Sacrificium Missæ cum debita præparatione & reverentia offerre studueris?
6. An Sacraenta legitimo modo administraveris?
7. An Horas Canonicas & alias preces, cum debita attentione & devotione recitaveris?
8. Au tempore in Servitio divino negligenter excusseris?
9. An in Cultu B. V. & aliorum Sanctorum non inconsans, & negligens extiteris?

Contra Gratitudinem.

10. An gratus DEO pro acceptis beneficiis extiteris?
11. An non blasphemando, vel temerè jurando DEVUM offendieris?
12. An non superstitiones alias aut vanas observantias habueris?

Punctum II.

De Peccatis contra Proximum.

Cogitatione.

1. Examina te, an non suspicções, aut temeraria judicis de Proximo conceperis?
2. An non aversionem, odium, aut inimicitiam adversus aliquem foveris?

3. An

3. An non invidiam aliquam habneris?
4. An non contempseris aliquem in Animo sine legitima causa?

Verbo.

5. An non detraxeris alicui, vel de illius defectibus muraveris?
6. An non mordacibus, asperis, aut contumeliosis dicas aliquem offendereis?
7. An non ignominiosis Agnominibus aliquem complaris?
8. An non vitium aliquod alicui indiscretè improprias, aut immodestè irriferis?
9. An non inutiles cum aliquo rixas & contentiones fitueris?
10. An non indiscretâ vexatione aliquem læseris?

Opere.

11. An non correptionem Proximi debitam omiseris in eadem nimis remissus, aut severus extiteris?
12. An non plus æquo alicui indignatus, aut iratus fueris?
13. An non in Pastoralibus tuis circa Proximum Functionibus negligens & incurius extiteris?
14. An non inordinato amore & affectu alicui Personam adhaeseris?
15. An Benefactoribus gratus esse studueris?
16. An Superioribus debitam obedientiam & reverentiam exhibueris?

*Punctum III.**De Peccatis contra seipsum.**Cogitatione.*

1. Examina, an non cogitationes otiosas, vanas, superbas, impuras, gulosas, animo volucris, negligentisque nescieris?
2. An non inordinatum aliquem appetitum vanæ laudis & gloriae, aut alterius cuiusdam rei habueris?
3. An non yanam in opere quopianam complacentiam habueris?
4. An non teipsum inordinatè nimis amaveris, & propriam voluntatem nimis tenaciter sectatus fueris?

Verbo.

Verbo.

5. An non Verba otiosa, vana,levia, impudica, jactabun-
scandalosa, mendacia protuleris?

Operes

6. An non Oculos à curioso aspectu negligenter cohi-
uetis?

7. An non Aures vanis, murmuratorijs, aut detractorijs
sermonibus nimis facilè accommodaveris?

8. An non in cibo potuque sumendo temperantiae leges
excesseris?

9. An non tactu aliquo sensuali aut impudico tui aut a-
luminatoris DEV M offenderis?

10. An non alio quopiam opere castitatem violaveris?

11. An non jejuniū legem aliquando violaveris?

12. An tempus non inutiliter expenderis?

13. An nou immoderato aut injusto lusu peccaveris?

14. An non in adversis casibus nimis impatiens, & puf-
fanimis fueris?

15. An non actiones tuas quotidianas inordinatè & per-
functoriè obieris?

16. An non in bonis propositis exequendis inconstans &
negligens extiteris?

Hæc & plura alia ubi percurreris, tria breviter præstare
conaberis.

I. Quænam ex his peccatis præ aliis negorium facessant,
aque in quæ frequentiùs lapsus sis, studiosè considerabis,
nam talis reflexio mirè conduit ad sui cognitionem obti-
nendam, ipsamque adeò emendationem procurandam; ex
hac enim cognitione converteretur Anima, ut S.Bernardus ser.
36. in Cant. ait, ad planctus & gemitus, convertetur ad Do-
minum, & clamabit in humilitate: *Sana Animam meam,*
qua peccavi tibi.

II. Reflexes te specialiter, quæm gravium damnorum &
malorum causa & radix extiterint hæc peccata, & quæm ex
alijs etiam causis detestabilis sit eorum malitia, rēque illis
Apostoli Rom. 6. verbis alloquēris: *Quem fructum habui-
stiunc in illis, in quibus nunc erubescis? scriumque rubori*
dolorem & emendationis propositum junges.

III. Unum alterumve Medium pro curatione ejusmodi
defe-

defectuum inquires, inter quæ meritò præcipuum, radici ex qua ejusmodi peccata pullulant, extirpatio tenetur, quæ proinde sollicitè indagabis, & generoso animo oppugnas ac evellere incipes.

Clauderetur hæc consideratio per Psalmum Miserere, uia alias similes preces sincerum de peccatis dolore continuo.

M E D I T A T I O III.
pro prima die.

D E I N D I F F E R E N T I A I N U S U R E R U M
creatrarum summè Sacerdotii necessaria,

Scopus.

Firmum propositum rebus creatis, non nisi quatenus uincentem finem conducunt, utendi.

Punctum I.

Considera I. Quem in finem DEVS Mundum & Restinas in eo existentes produxerit, nimirum ut Homini servarent, cùmque in fine suo ultimo consequendo juvarent; ieiunum Psalmita Psal. 8. testatus est dicens: *Domine quid enim homo, quod memor es ejus? Minuisti eum paulo minus Angelis. Gloriā & honore coronasti eum, & constitui sis super opera manuum tuarum.*

Considera II. Si tam felicem se olim judicavit Josephus prius à Putipharo super domum suam, postea vero ab ipso Rege Pharaone super totum Regnum Gubernator & Administrator constitutus est; quantum tu favorem & beneficium te à DEO consecutum fuisse existimare debeas, quando non super unicam domum, aut regnum, sed super universas creationes, quatenus tibi & alijs hominibus in usum conceduntur, Administrator à DEO es constitutus?

Considera III. Quàm meritò obstupescere debeas hanc favorem, & cum S. Davide exclamare: *Domine, Domine noster, quàm admirabile est nomen tuum in universo terra!* Sed & firmissimum concipere propositum, tanto perteius hoc munere Administrators fungendi, quanto magis per illius collationem beneficium tibi collatum est. Collatione